

INGEZONDEN STUKKEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

OEGSTGEEST, 25 Maart 1939.

M. de R.

Nu het tournee van Prof. Karl Barth achter den rug is, wil ik gaarne aandacht vragen voor het volgende. Dat het niet alleen het geval-Barth betreft, moge hieruit blijken, dat enkele weken geleden zich soortgelijke moeilijkheden hebben voorgedaan met een anderen „onverdachten” buitenlandschen hoogleeraar, die alleen door toevallige, bijzonder gelukkige omstandigheden konden worden opgelost.

1. Toen enkele weken voor Prof. B.'s komst door Justitie de eisch werd gesteld de lezing ter censuur in te zenden, heeft hij geweigerd te voldoen aan deze „Kerk en wetenschap onwaardige” voorwaarde. Herhaalde malen is door ons spoedaudientie bij den Minister van Justitie aangevraagd, maar hierop is nooit antwoord ontvangen.

2. Toen het antwoord uitbleef, zijn wij ertoe overgegaan besloten bijeenkomsten te organiseren, ons daarbij houdende aan de bestaande voorschriften. Merkwwaardigerwijze kwam te elfder ure de toestemming om onder bepaalde restricties de lezingen 's avonds in het openbaar te doen plaatsvinden. Hiermede werd Prof. B. in feite dispensatie verleend van de bepaling de lezing ter censuur te moeten inzenden. Maar hoewel door de studentenorganisaties en door hoogleeraren zekere waarborgen waren gegeven dat de bijeenkomsten ordelijk zouden verlopen, hoewel bij monde van den procureur-generaal en van de politie was uitgesproken dat men in vertrouwen de zaak aan ons overliet, is toch de eerste maatregel geweest, zoodra Prof. B. in Holland kwam, dat men hem op het politiebureau riep en den eisch stelde dat hij niet over politiek zou spreken (welke garantie hij niet kon geven, op grond van zijn overtuiging, dat waar „theologisch” gesproken wordt, implicite of explicite ook „politisch” gesproken wordt).

3. In vier plaatsen heeft Prof. B. in besloten kring vragen beantwoord. Dit is op volkomen correcte wijze geschied, bijv. in Leiden op de vraag „Wanneer een soldaat in bepaalde gevallen lijden en strijden kan voor ons en de Kerk van Christus — niet alleen kan maar ook moet — geldt hetzelfde dan ook niet in de huidige wereld op sociaal gebied?” heeft hij zich met geen woord op gevaarlijk politiek terrein begeven. Trouwens — politie was in de zaal! Tenslotte is in Amsterdam aan Prof. B. de toestemming onthouden de reeds in de pers van Zaterdag genoemde vragen met veel minder politieke strekking dan bovengenoemde te beantwoorden!

Hier rijst een vraag op, dezer dagen door velen, o.a. ook door theologische en niet-theologische hoogleeraren geuit: Waar gaan wij heen, wanneer in ons democratisch land door Justitie zelfs in besloten bijeenkomsten van een Protestantschen hoogleeraar met studenten wordt ingegrepen?

Met dank voor de plaatsing,

J. C. v. DONGEN JR.,

Praeses van de Vereen. van stud.
in de theol. facult. in Nederland.

(De Regeering meent in de tegenwoordige internationale omstandigheden uiterst voorzichtig te moeten zijn met het toelaten van buitenlanders voor het houden van spreekbeurten. Zij heeft daarin naar ons oordeel het gelijk aan haar zijde. Om te kunnen beoordeelen of in dit geval het optreden van de politie juist is geweest, zou men kennis moeten hebben van alle omstandigheden. Over deze kennis beschikken wij niet. Uiteraard heeft men hier niet te doen met een maatregel tegen een Protestantschen hoogleeraar, zooals in den slotzin van het ingezonden stuk schijnt te worden verondersteld. — Red.).